

заходів економічного регулювання чи транзакцій; наявність вигоди у суб'єкта господарювання, яку він не міг би одержати з ринкових умов; наявність втрат бюджету або інших державних ресурсів. Завдяки застосуванню цих критеріїв можливо більш чітко класифікувати втрати і витрати державного чи місцевих бюджетів України на предмет того, чи надають вони підтримку суб'єктам господарювання;

- застосування класифікації витрат суб'єкта господарювання (поточні, капітальні), які може покривати державна допомога, цільового призначення цих витрат (створення робочих місць, виробничих потужностей, технологічне оновлення тощо), а також питомої ваги державної допомоги (50–90 %). Цей підхід сприяє ефективному та цільовому використанню державної підтримки суб'єктами господарювання.

Проаналізовано основні зобов'язання України згідно з парафорованою Угодою про асоціацію з Європейським Союзом та його державами-членами, а також законопроект «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та деякі акти Кабінету Міністрів України з точки зору виконання цих зобов'язань та підготовки національного виробника до впровадження відповідних правил ЄС.

Дубов Д. В. Ширококутний доступ до мережі Інтернет як важлива передумова інноваційного розвитку України : аналіт. доп. / Д. В. Дубов, М. А. Ожеван. – К. : НІСД, 2013. – 112 с.

Аналітична доповідь присвячена проблемі розбудови сучасної інформаційної інфраструктури, яка стає все важливішим фактором забезпечення інноваційного розвитку сучасних держав. Ця проблема розглядається і як частина більш широкої міжнародної дискусії, згідно з якою право на ширококутний доступ (ШСД) усе частіше визнається як одне з невід'ємних прав людини й громадянина у глобальному інформаційному суспільстві. У доповіді Спеціального доповідача ООН з питань захисту права на свободу думок та їх вільне вираження Франка Ла Ру, проголошений 3 червня 2011 р. на 17-й сесії Ради ООН із прав людини, наголошується на необхідності визнання права вільного доступу до інтернету базовим правом людини – поруч із правами на життя, свободу віросповідання, вільне пересування тощо.

У доповіді проаналізовано досвід основних світових гравців у справі побудови сучасної інформаційної інфраструктури. Автори звернулися до досвіду США, Китаю, ЄС (як загалом, так і окремих держав – Франції, Польщі), Австралії. Зроблено висновок, що в той час, як в Україні відсутня цілісна політики розбудови ШСД, інші країни витрачають на такі проекти мільярдні кошти. Саме тому вони отримують відчутну економічну перевагу, оскільки згідно з результатами міжнародних досліджень 10 % зростання рівня проникнення ширококутного доступу приводить до збільшення ВВП держави на 1 %. Розглянуто відмінності у механізмах реалізації загальнодержавних проектів розбудови ШСД у згаданих країнах і досліджено можливості їх використання в Україні.

В аналітичній доповіді докладно розглянуто і стан розбудови ШСД в Україні. Дано загальні оцінки рівню проникнення ШСД і сформульовані основні проблеми, що заважають подальшому розвитку широкого впровадження сучасної інформаційної інфраструктури. Цілісно розглянуто складнощі із створенням Фонду універсальних послуг і погляди на його діяльність як з боку державних інституцій, так і безпосередніх гравців ринку телекомунікацій. Запропоновані шляхи оптимізації цієї ідеї з метою пошуку збалансованого рішення в інтересах усіх основних зацікавлених сторін.

Також у доповіді подано пропозиції щодо можливих супутніх проєктів, які сприятимуть більш широкому та якісному впровадженню ШСД в Україні, та розглянуто потенційні напрямки оптимізації чинних національних проєктів (зокрема «Відкритий світ») щодо їх більшої відповідності вимогам суспільства.

Видання розраховане на співробітників органів державної влади, представників громадянського суспільства та приватного сектору, а також усіх, хто цікавиться процесами розбудови інформаційного суспільства в Україні та світі.